

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000 Julkaistu Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 2000 N:o 925—934

SISÄLLYS

N:o		Sivu
925	Laki kirjastolain 12 §:n muuttamisesta	2365
926	Laki eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	2366
927	Laki taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	2367
928	Laki kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	2368
929	Valtioneuvoston asetus metsäveroasetuksen 15 §:n muuttamisesta	2369
930	Valtioneuvoston asetus maatalouden ympäristötukeen varatun lisämäärärahan käyttämisestä vuonna 2000	2370
931	Valtioneuvoston asetus maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta	2371
932	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus Energiamarkkinaviraston maksullisista suoritteista	2377
933	Maa- ja metsätalousministeriön asetus mallasohralle maksettavasta kansallisesta lisätuesta vuodelta 1999	2379
934	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta maatalouden ympäristötuen erityistukien maksatuksesta ja maatalouden ympäristötuen koulutusmäärärahojen jakamisesta vuonna 2000	2380

N:o 925

L a k i

kirjastolain 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä joulukuuta 1998 annetun kirjastolain (904/1998) 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1010/1999, seuraavasti:

12 §

Tässä laissa tarkoitettuihin valtionosuuksiin sekä valtionavustuksiin voidaan vuoden 2001 loppuun käyttää myös veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovaroja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

N:o 926

L a k i

eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista 3 päivänä toukokuuta 1961 annettuun lakiin (236/1961) väliaikaisesti uusi 2 b § seuraavasti:

2 b §

Tässä laissa tarkoitettuihin apurahoihin ja avustuksiin voidaan käyttää myös veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovaroja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

N:o 927

L a k i

taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista 28 päivänä marraskuuta 1969 annettuun lakiin (734/1969) väliaikaisesti uusi 4 a § seuraavasti:

4 a §

Tässä laissa tarkoitettuihin apurahoihin voidaan käyttää myös veikkauksen ja raharpajaisten voittovaroja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

N:o 928

L a k i

**kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain
voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta 30 päivänä
joulukuuta 1992 annetun lain (1681/1992) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on laissa
1013/1999, seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam- Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 1993 ja on voimassa 31 päivään mikuuta 2001.
joulukuuta 2001.

Helsingissä 10 päivänä marraskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

N:o 929

Valtioneuvoston asetus
metsäveroasetuksen 15 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, *muutetaan* 20 päivänä syyskuuta 1991 annetun metsäveroasetuksen (1208/1991) 15 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1037/1999, seuraavasti:

15 §	Metsäkeskuksen toimialue	%
Verokuutiometrin raha-arvon laskennassa käytettävät suhteelliset vähennykset ovat metsäkeskuksista 7 päivänä elokuuta 1997 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (746/1997) mainittujen metsäkeskusten toimialueisiin kuuluvissa kunnissa sekä Ahvenanmaan maakunnassa seuraavat:	Etelä-Savo	5
	Etelä-Pohjanmaa	8
	Keski-Suomi	6
	Pohjois-Savo	6
	Pohjois-Karjala	8
	Kainuu	9
	Pohjois-Pohjanmaa	10
	Lappi	11
	Ahvenanmaa	10
Metsäkeskuksen toimialue	%	
Rannikko	7	
Lounais-Suomi	6	
Häme-Uusimaa	5	
Kymi	5	
Pirkanmaa	6	

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 2000.

Asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*Hallitusneuvos *Maija-Leena Sarkko*

N:o 930

Valtioneuvoston asetus**maatalouden ympäristötukeen varatun lisämäärärahan käyttämisestä vuonna 2000**

Annettu Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 11 §:n 4 momentin, sellaisena kuin se on laissa 44/2000, nojalla:

1 §

Valtion vuoden 2000 toisen lisätalousarvion 185 000 000 markan lisämäärärahaa maatalouden ympäristötukeen voidaan käyttää seuraavasti:

— enintään 35 000 000 markkaa maatalouden ympäristötuen perustuesta sekä perus- ja lisätoimenpiteistä aiheutuviin tukitoimenpiteisiin; sekä

— muu osa määrarahasta ympäristötuen erityistukisopimuksista aiheutuviin tukitoimenpiteisiin siten, että määrärahaa käytetään ensin vuosina 1995—1999 tehtyjen voimassaolevien erityistukisopimusten aiheuttamiin tukitoimenpiteisiin ja sen jälkeen vuonna

2000 haetuista erityistukisopimuksista tehtävien sopimusten aiheuttamiin tukitoimenpiteisiin; jälkimmäisten osalta määrärahan käyttämisessä ovat etusijalla ne sopimukset, joiden sopimuskausi alkaa 1 päivänä kesäkuuta 2000 ja joissa on kyseessä vuonna 1995 alkaneiden viisivuotisten sopimusten jatkaminen uusilla vastaavilla sopimuksilla.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 2000.

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten tarpeellisiin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä jo ennen asetuksen voimaantuloa.

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*Ylitarkastaja *Tiina Malm*

N:o 931

Valtioneuvoston asetus**maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta**

Annettu Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä säädetään 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 11 § nojalla:

1 §

Direktiivin täytäntöönpano

Tällä asetuksella pannaan täytäntöön vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annettu Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivi (91/676/ETY). Mitä jäljempänä tässä asetuksessa säädetään muodostaa nitraattidirektiivissä tarkoitetun toimenpideohjelman.

2 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa tarkoitetut toimenpiteet pannaan täytäntöön koko maassa.

3 §

Hyvän maatalouskäytännön ohjeet

Maa- ja puutarhatalouden harjoittamisessa noudatetaan mitä jäljempänä säädetään. Karjanlannan varastoinnissa ja käytössä noudatetaan, sen lisäksi mitä 4—6 §:ssä säädetään, liitettä 1. Liitteessä 3 annetaan lisäksi suositukset karjanlannan käyttöön liittyvistä menettelytavoista.

4 §

Lannan varastointi

Lannan ja virtsan varastointitilan tulee olla riittävän suuri, että siihen voidaan varastoida 12 kuukauden aikana kertynyt lanta lukuun ottamatta samana laidunkautena eläinten laidunnuksen yhteydessä laitumelle jäävää lantaa. Varastointitilan mitoituksessa otetaan huomioon myös viljelijöiden yhteiset varastot, asianmukaiset suppeat jaloittelalueet ja pihattotyypiset kuivikepohjat.

Lannan varastointitilojen ja lantakourujen tulee olla vesitiiviitä. Rakenteiden ja laitteiden tulee olla sellaisia, ettei lannan varastointitilan tyhjennyksen ja lannan siirron aikana tapahdu vuotoja. Varastointitilojen mitoituksessa noudatetaan liitteessä 2 olevia mitoitusperusteita.

Poikkeaminen 1 momentissa tarkoitetusta lannan varastointitilan tilavuudesta on mahdollista, mikäli lantaa luovutetaan sellaiselle hyödyntäjälle, joka voi vastaanottaa sitä ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaan myönnetyn luvan perusteella tai lantaa luovutetaan toiselle viljelijälle tämän asetuksen mukaisella tavalla varastoitavaksi tai välittömään hyötykäyttöön taikka lantaa varastoidaan asianmukaisesti tehdyssä ja peitetyssä lantapatterissa, jos varastoinnissa tällöin noudate-

taan liitteen 1 mukaista menettelyä ja päästöt vesiin voidaan estää. Poikkeamisesta tulee riittävän ajoissa etukäteen ilmoittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, joka voi antaa asiasta ympäristönsuojelulain 84 §:n nojalla tarvittavia määräyksiä. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tulee vuosittain ilmoittaa alueelliselle ympäristökeskukselle edellä tarkoitetuista ilmoituksista.

Lantapatteria ei saa sijoittaa tulvanalaisille alueille eikä pohjavesialueille.

5 §

Lannoitteiden levitys

Typpilannoitteita ei saa levittää lumi-peitteiseen tai routaantuneeseen eikä veden kyllästämään maahan. Lantaa ei saa levittää 15.10.—15.4. välisenä aikana. Lantaa voidaan levittää syksyllä enintään 15.11. asti ja aloittaa levitys keväällä aikaisintaan 1.4., jos maa on sula ja kuiva niin, että valumia vesistöön ei tapahdu eikä pohjamaan tiivistymisvaaraa ole. Lantaa ei saa levittää nurmikasvuston pintaan 15.9. jälkeen. Syksyllä levitetty orgaaninen lannoite on aina välittömästi, viimeistään vuorokauden kuluessa, mullattava tai pelto kynnettävä. Lannan enimmäiskäyttömäärät syksyllä ovat 30 tn/ha kuivikelantaa, 20 tn/ha naudnan lietelantaa, 15 tn/ha sian lietelantaa tai 10 tn/ha siipikarjan ja turkiseläinten lantaa.

Lantaa saa levittää pellolle lannoitteeksi sellaisen määrän joka vastaa enintään 170 kg/ha/vuosi typpeä, ottaen kuitenkin huomioon mitä 6 §:ssä säädetään.

Toistuvasti kevättulvan alle jäävillä pelto-alueilla typpilannoitus on kielletty perustettavaa kasvustoa lukuun ottamatta 1.10.—15.4. välisenä aikana.

Typpilannoitus on kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä. Seuraavan viiden metrin leveydellä typpilannoitteiden pintalevitys on kielletty, jos pellon kaltevuus ylittää kaksi prosenttia.

Karjanlannan pintalevitys on aina kielletty pellolla, jonka keskimääräinen kaltevuus ylittää 10 prosenttia.

6 §

Lannoitemäärät

Typpilannoitus mitoitetaan ja lannoitteet levitetään keskimääräisen satotason, viljelyvyöhykkeen ja viljelykiertojen perusteella siten, että tavoitteena on maan ravinnetasapainon säilyminen.

Tilalla voidaan käyttää peltojen lannoitukseen typpeä vuosittain enintään seuraavat määrät, jotka sisältävät sekä väkilannoitteen että käytetyn karjanlannan ja orgaanisten lannoitteiden sisältämät typpimäärät:

- 1) syysvilja enintään 200 kg typpeä/ha/vuosi, josta 30 kg typpeä/ha syksyllä ja 170 kg typpeä/ha keväällä, kestotyyppiä käytettäessä levitetään enintään 40 kg typpeä/ha syksyllä ja 160 kg typpeä/ha keväällä;
- 2) peruna 130 kg typpeä/ha/vuosi;
- 3) heinä ja laidun, säilörehu ja puutarhakasvit 250 kg typpeä/ha/vuosi;

- 4) kevätilja, sokerijuurikas, öljykasvit ja muut enintään 170 kg typpeä/ha/vuosi. Karkeille hietamaille ja sitä karkeammille kivennäismaille vähennetään edellä 2 momentissa esitetyistä typpimääristä 10 kg/ha/vuosi.

Edellä 2 momentissa esitetyistä typen kokonaismääristä vähennetään turvemailla viljoille ja sokerijuurikkaalle typpeä 40 kg/ha sekä Lapin, Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun ympäristökeskusten toimialueilla 20 kg/ha. Nurmille vähennetään koko maassa 10 kg/ha turvemailla.

Jos sallitun typpilannoituksen määrä ylittää 170 kg/ha/vuosi, määrä on jaettava vähintään kahteen erään, joiden levittämisen välisen ajan on oltava vähintään kaksi viikkoa.

7 §

Muut määräykset

Kotieläinsuojaa ei saa perustaa siten, että siitä voi aiheutua ympäristönsuojelulain 8 §:ssä tarkoitettu pohjaveden pilaantumisvaara.

Kotieläinten jaloittelualueiden sijoittamisessa ja hoidossa on otettava riittävästi huomioon pinta- ja pohjavesien suojelun tarpeet.

Säilörehun valmistuksessa syntyvä puris-

teneste on otettava talteen ja varastoitava tiiviissä säiliössä. Puristenesteen maahan levittämisessä noudatetaan, mitä lannan levittämisestä edellä määrätään.

Edellä 6 §:ssä tarkoitetut lannoitteet tulee levittää pellolle tasaisesti ja siten, että valumat vesiin estetään mahdollisimman tehokkaasti.

8 §

Typpianalyysi

Lannan typpianalyysi on tehtävä viiden vuoden välein viimeistään vuonna 1998 tehdyn analyysin jälkeen. Viljelijän on pidettävä kirjaa peltojen lannoitukseen käytetyistä typpilannoitemääristä ja satotasoista.

9 §

Valvonta

Tämän asetuksen noudattamisen valvon-

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

nasta säädetään ympäristönsuojelulain 13 luvussa ja rangaistuksista ympäristönsuojelulain 116 §:ssä. Työvoima- ja elinkeinokusten ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten tulee antaa tämän asetuksen noudattamisen valvomiseksi ja nitraattidirektiivin edellyttämien raporttien laatimiseksi tarpeelliset tiedot alueellisille ympäristökeskuksille.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 2000. Asetuksella kumotaan 19 päivänä maaliskuuta 1998 annettu valtioneuvoston päätös 219/1998 sellaisena kuin se on muutettu valtioneuvoston päätöksellä 907/1999.

Hallitusneuvos Ulla Kaarikivi-Laine

LANNAN VARASTOINTI PATERISSA

Työteknisistä ja hygieenisistä syistä kuivikelantaa voidaan olosuhteiden niin vaatiessa varastoida muualla kuin kotieläinsuojien yhteydessä olevassa lantalassa. Tällaisessa ns. lannan kaukovarastoinnissa varastoinnin tulee tapahtua asianmukaisessa lantavarastossa tai tässä liitteessä esitetyllä tavalla tehdyissä peitetyissä pattereissa. Vesien pilaantumisvaaraa ei saa aiheutua.

Lannan kuormaaminen kotieläinsuojasta ajoneuvoon tulee tehdä tiivispohjaisella alustalla. Lastauspaikka tulisi kattaa silloin, kun kyseessä on jatkuvatoiminen kuorma. Katteena voidaan käyttää myös kevytpeitettä. Kompostointilaitoksessa käsitelty lanta, jonka kuiva-ainepitoisuus on vähintään 30 %, voidaan siirtää 3 kk:n lantalavarastoinnin jälkeen patteriin.

Lantapatteri sijoitetaan tasaisen peltolohkon keskelle tai loivasti kaltevalle pellolle lähelle pellon yläreunaa. Lantapatteria ei sijoiteta 100 metriä lähemmäksi vesistöä tai valtaojaa, viisi metriä lähemmäksi ojia eikä 100 metriä lähemmäksi talousvesikaivoa.

Perustettavan patterin pohjalle levitetään mutaa tai turvetta vähintään 15 cm:n kerros ravinnevalumiin talteenottamiseksi. Talvella patterintekopaikalta poistetaan lumi. Lanta patteroidaan yhdessä tai muutamassa suuremman aumassa. Varastoiminen erillisissä kasoissa pitkin peltoa on lannan levitystä. Yhteen patteriin sijoitetaan vähintään yhden peltohehtaarin tarvitsema lantamäärä. Lantapatterin tekoa vuosittain samaan paikkaan vältetään.

Lantapatteri peitetään aina peitteellä tai vähintään 10 cm:n turve- tai muulla vastavalla suojakerroksella, jotta ylimääräinen valunta ja haihdunta estetään. Syksyllä tehty patteri levitetään seuraavana keväänä sulaan maahan. Luonnonmukaisessa viljelyssä pellolle patteriin tehty lantakomposti tulee levittää maahan seuraavan kasvukauden aikana. Milloin tämä ei ole mahdollista, niin pellolle tehty komposti tulee peittää sateenpitävällä katteella ja levittää pellolle viimeistään seuraavana keväänä.

Liite 2

Kuivalantalan sekä virtsa- ja lietesäiliön ohjetilavuudet (m³) 12 kuukauden varastoimisaikaa varten eläintä (eläinpaikkaa) kohti. Muun kokoinen lantala suhteutetaan näihin mitta-arvoihin

Eläinlaji	Kuivikelanta	Virtsa	Lietelanta	Kuivikelanta + kuivikkeeseen imeytettynä	
Lypsylehmä***		12,0	8,0	24,0	24,0
Hieho, emolehmä, lihanauta, siitossoppi		9,0	4,0	15,0	15,0
Nuorkarja <6 kk		2,4	1,2	4,0	4,0
Emakko porsaineen****		3,0	3,5	7,0	8,3
Satelliittiemakko porsaineen*****		4,4	5,2	9,6	12,0
Lihasika* (x), siitossika		0,7	1,0	2,0	2,4
Joutilas emakko**		0,8	1,2	2,4	2,4
Vieroitettu porsas*(xx)		0,5	0,5	1,0	1,2
Hevonen	-	-	-	12,0	
Poni	-	-	-	8,0	
Lammas, uuhi karitsoineen, vuohi, kuttu kileineen		1,5	-	-	1,5
Lattiakana, broileriemo		0,05	-	-	0,05
Häkkikana	0,05	-	-	0,05	
Kalkkuna*	0,03	-	-	0,03	
Broileri, kananuorikko*		0,015	-	-	0,015
Ankka, hanhi*		0,04	-	-	0,04
Sorsa*	0,025	-	-	0,025	

* Eläinpaikkaa kohti vuodessa

** Koskee ns. emakkorenkaiden keskusyksikköä; eläinpaikkaa kohti vuodessa

*** Korkeatuottoisille karjoille suositellaan taulukossa esitettyjä suurempia varastotilavuuksia

**** Porsaat mukana n. 11 viikon ikään asti (normaali emakkosikala)

***** Koskee satelliittisikalaa, lantamäärät emakkopaikkaa kohti, kun emakkopaikassa porsituksia 8 tai enemmän vuodessa; porsaat huomioidaan vieroituskään (n. 5 viikkoa) asti

(x) Koskee lihasikoja, joiden keskimääräinen teuraspaino on enintään 90 kg, Jos teuraspaino on suurempi, käytetään joutilaan emakon arvoja.

(xx) Porsas kasvatuksessa, ikävaihe 5-11 viikkoa

SUOSITUS KARJANLANNAN VARASTOINNISTA JA KÄYTÖSTÄ PERÄISIN OLEVIEN NITRAATTIEN HUUHTOUTUMISEN VÄHENTÄMISESTÄ

1. Lannan oikea-aikainen käyttö

Lanta käytetään oikea-aikaisesti levittämällä se ensisijaisesti keväällä. Lannan levitysajoista on säädetty tämän asetuksen 5 §:ssä. Keväällä levitys voidaan aloittaa näitä aikoja noudattaen, kun lumi on sulanut, pellon pinta on kuivunut ja sulamisvedet ovat valuneet pois, vaikka maa on syvemmältä vielä roudassa. Levitys ei saa aiheuttaa vesien pilaantumisvaaraa.

Lannan levityksen jälkeen pelto muokataan mahdollisimman nopeasti, noin neljän tunnin sisällä lannan levityksestä, ammoniakkin haihtumisen ja hajuhaittojen vähentämiseksi. Eri-tyisen suositeltavaa on lietelannan ja virtsan sijoituslannoitus. Muutoin lanta mullataan tai kynnetään.

Jos lantaa on levitettävä kasvukaudella, se on silloinkin pyrittävä sijoituslannoittamaan. Oraille ja nurmille voidaan käyttää pintalevitystä mieluiten letkulevittimellä.

Jos lantaa joudutaan levittämään syksyllä, käytetään levityksessä valtioneuvoston asetuksen 5 ja 6 §:ssä mainittuja pienempiä levitysmääriä ja levitystekniikka on sama kuin edellä. Turvemailla lannan syyslevityksestä on syytä luopua. Syksyllä lannan mukana levitetty typpi otetaan huomioon seuraavan kevään lannoitusmääriä laskettaessa.

Kesantopellolle lantaa levitetään vasta välittömästi ennen kesantokauden jälkeisen kasvin kylvöä tai nurmen perustamista. Peltoon perustetaan kasvusto saman kasvukauden aikana sitomaan tyyppiä. Ammoniakkin haihtumisen vähentämiseksi lanta tulisi levittää viileällä ja tyynellä säällä. Mikrobiologisen hajoamisen estämiseksi lanta on suositeltavaa levittää mahdollisimman myöhään syksyllä, mutta levityksessä tulee noudattaa tämän

asetuksen määräyksiä. Levitysajankohtaa valittaessa ja muutoinkin on syytä ottaa huomioon lannan levityksestä aiheutuva hajuhaitta naapureille.

2. Lannan levityspaikka

Kotieläinten lanta levitetään siten, ettei lantaa tai sen sisältämiä ravinteita pääse valumaan vesistöön tai ojaan eikä pohjavesien pilaantumisvaaraa aiheudu. Lannan levitystä tulisi välttää alueilla, joilla siitä aiheutuu pohjaveden pilaantumisvaaraa.

Ravinteiden vesiin pääsyä voidaan vähentää jättämällä vesistöjen rantaan ja valtaojien varsille suojavyöhykkeitä, joita ei lannoiteta. Suojavyöhykkeen suositusleveys on vähintään 10 metriä.

Talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille jätetään maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maallajista riippuen vähintään 30—100 metrin levyinen suojavyöhyke käsittelemättä kotieläinten lannalla.

3. Lannan varastointi

Lantavarastojen ja -kourujen tulisi olla tiiviitä, niiden tulisi olla katettuja ja niissä kertyvä neste olisi varastoitava lantalaan sisältyvään säiliöön. Rakentamistekniset ohjeet on esitetty tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön rakentamismääräyksissä ja -ohjeissa: Kotieläinrakennusten ympäristönhuolto, MMM-RMO-C 4, 10.6.1999.

Lantaa voidaan varastoida toissijaisesti pattereissa ja lähinnä pienillä kotieläintiloilla. Patterivarastoinnissa tulisi pyrkiä patterin mahdollisimman suureen kuiva-ainepitoisuuteen. Lantala on suositeltavaa rakentaa aina riittävän tilavaksi eli 12 kuukauden tarvetta varten erilaisten häiriötilanteiden huomioonottamiseksi.

N:o 932

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus Energiamarkkinaviraston maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2000

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa määrätään Energiamarkkinaviraston maksullisista suoritteista, niiden maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista.

2 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita, joista Energiamarkkinavirasto perii tämän asetuksen 4 ja 5 §:ssä säädetty maksut, ovat:

- 1) päätös sähkö- tai maakaasuverkkolupa-asiassa;
- 2) päätös sähköjohtojen rakentamislupa-asiassa;
- 3) päätös sähkö- tai maakaasuverkon siirtoa koskevassa asiassa;
- 4) päätös sähkö- tai maakaasu liiketoimintojen eriyttämistä koskevassa asiassa;
- 5) päätös poikkeusluvasta maakaasun siirtopalvelun tarjoamisessa; sekä
- 6) sähköverkonhaltijoiden valvonta.

3 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitet-

tuja muita suoritteita, jotka Energiamarkkinavirasto hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat tilaukseen tai muuhun toimeksiantoon perustuvat palvelut ja muut suoritteet:

- 1) selvitykset, tutkimukset ja julkaisut;
- 2) Energiamarkkinaviraston henkilöstön käyttö ulkopuolisissa koulutus-, suunnittelu- ja muissa asiantuntijatehtävissä lukuun ottamatta tehtäviä, jotka välittömästi tukevat Energiamarkkinaviraston valvontatehtäviä tai maksutonta toimintaa;
- 3) tilojen ja laitteiden käyttö sekä virasto- ja toimistopalvelut ulkopuolisille;
- 4) menetelmien, tietojärjestelmien, ohjelmien ja vastaavien suoritteiden sekä tietojärjestelmissä olevien tietoaineistojen käyttöoikeuksien ja tietoaineistojen tekninen luovuttaminen tilauksesta ulkopuolisille; sekä
- 5) valokopiot ja muut jäljennökset.

4 §

Hakemusmaksut

Energiamarkkinaviraston hakemukseen antamista päätöksistä peritään hakijalta maksuja seuraavasti:

- 1) sähkö- ja maakaasuverkkolupa-asiat:
 - päätös sähköverkkolupahakemukseen 9 000 markkaa;
 - päätös maakaasuverkkolupahakemukseen 5 000 markkaa;
 - päätös järjestelmä vastaavan sähköverkkolupahakemukseen 30 000 markkaa;

— päätös järjestelmävastaavan maakaasuverkkolupahakemukseen 20 000 markkaa;

— päätös sähköverkkotoiminnan luvanvaraisuudesta vapauttamista koskevassa asiassa 4 500 markkaa;

— päätös maakaasuverkkotoiminnan luvanvaraisuudesta vapauttamista koskevassa asiassa 3 500 markkaa;

2) sähköjohtojen rakentamislupa-asiat:

— päätös nimellisjännitteeltään vähintään 110 kilovoltin sähköjohdon rakentamislupahakemukseen 13 000 markkaa;

3) sähkö- ja maakaasuverkon siirtoa koskevat asiat:

— päätös sähköverkon siirtoa koskevaan hakemukseen 14 000 markkaa;

— päätös maakaasuverkon siirtoa koskevaan hakemukseen 8 000 markkaa;

4) sähkö- ja maakaasuliiketoimintojen eriyttämistä koskevat asiat:

— päätös sähkö- tai maakaasuliiketoimintojen eriyttämistä koskevaan poikkeuslupahakemukseen 4 500 markkaa;

— päätös lisämääräajan myöntämisestä maakaasuliiketoimintojen eriyttämiseen 4 500 markkaa; sekä

5) päätös poikkeusluvasta maakaasun siirtopalvelun tarjoamisessa 4 500 markkaa.

5 §

Sähköverkonhaltijoiden valvontamaksut

Energiamarkkinaviraston suorittamasta sähköverkonhaltijoiden valvonnasta peritään

Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2000

verkonhaltijoilta vuotuista valvontamaksua. Valvontamaksu muodostuu kiinteästä perusosasta ja sen lisäksi perittävästä, verkonhaltijan toiminnan laajuuden mukaan määräytyvästä lisäosasta.

Valvontamaksun perusosana peritään:

— järjestelmävastuuseen määrätyltä kantaverkon haltijalta 170 000 markkaa; sekä
— muulta verkonhaltijalta 21 500 markkaa.

Valvontamaksun lisäosana peritään vuoden ensimmäisen päivän tilanteen mukaan:

— 53 penniä jokaista verkonhaltijan jakeluverkkoon liittyneenä ollutta sähkönkäyttäjää kohti; sekä

— 10 markkaa verkonhaltijan hallinnassa olevaa, nimellisjännitteeltään vähintään 110 kilovoltin sähköjohtokilometriä kohti.

Sähkönkäyttäjällä tarkoitetaan 3 momentissa sähkönostajaa, joka käyttää tietyssä sähkönkäyttöpaikassa mitattua jakeluverkonhaltijan siirtämää sähköä.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 2000 ja se on voimassa vuoden 2000 loppuun.

Tällä asetuksella kumotaan sähkömarkkinakeskuksen maksullisista suoritteista 15 päivänä joulukuuta 1999 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (1204/1999).

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Ylitarkastaja Mauri Valtonen

N:o 933

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
mallasohralle maksettavasta kansallisesta lisätuesta vuodelta 1999**

Annettu Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä marraskuuta 1994 maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 3 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

*Mallasohran lisätuen määrä kasvinviljelyn
kansallisessa tuessa*

Maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1999 maksettavasta kasvinviljelyn kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen (942/1998) 8 §:n 3 momentissa, sellaisena kuin se on päätöksessä 218/1999, tarkoitettua mallasohran vuoden 1999 lisätukea maksetaan alueilla A ja B sekä alueilla C1-C2 pohjoinen ja saaristo 275 mk/ha.

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 934

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta maatalouden ympäristötuen erityistukien maksatuksesta ja maatalouden ympäristötuen koulutusmäärärahojen jakamisesta vuonna 2000

Annettu Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMa maatalouden ympäristötuen erityistukien maksatuksesta ja maatalouden ympäristötuen koulutusmäärärahojen jakamisesta vuonna 2000	107/00	9.11.2000	15.11.2000

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Mika Survonon